

ความผิดเกี่ยวกับ Doxing ของสิงคโปร์ *

ปิยะขวัญ ชมชื่น**

๑. บทนำ

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สร้างการเปลี่ยนแปลงแก่วิถีชีวิตผู้คน สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ การเชื่อมต่อระหว่างบุคคลเกิดขึ้นโดยสะดวก และไร้พรมแดน โดยข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Information) เป็นสิ่งที่มีมูลค่าต่อการประกอบธุรกิจของภาคเอกชนในปัจจุบัน สามารถนำไปใช้สร้างประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ ที่อาศัยข้อมูลส่วนบุคคลเป็นฐานในการศึกษา วิเคราะห์ และทำความเข้าใจพฤติกรรมของผู้บริโภค (Data Analytics) เพื่อใช้ในการวางแผนด้านการตลาด ปรับทิศทางการดำเนินธุรกิจ จึงส่งผลให้เกิดการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวโดยการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ในทางธุรกิจ ในหลายประเทศรวมถึงประเทศไทย จึงมีมาตรการบังคับใช้กฎหมาย Personal Data Protection โดยมีสาระสำคัญเป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจากบริษัทหรือองค์กรธุรกิจที่มีการรวบรวม เก็บและนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้โดยมิชอบ ขณะเดียวกัน นอกจากข้อมูลส่วนบุคคลจะถูกนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ที่น่าสนใจให้ผู้เขียนนำเสนอในบทความนี้ คือกรณีของสิงคโปร์ที่เห็นปัญหาการนำข้อมูลระบุตัวตนของบุคคลอื่นไปเผยแพร่บนพื้นที่ออนไลน์ โดยมีเจตนาให้เจ้าของข้อมูลถูกคุกคาม ได้รับความเสียหาย หรือที่เรียกว่า “Doxing” สิงคโปร์ได้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิด ภายใต้กฎหมาย Protection from Harassment Act (POHA)^๑ บทความนี้ จึงขอนำเสนอมุมมอง การคุ้มครองข้อมูลของบุคคลภายใต้กฎหมายฉบับดังกล่าวของสิงคโปร์

๒. DOXING คืออะไร

“DOXING” เป็นคำที่ใช้มาตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๙๐ ในกลุ่มของ Hacker โดยมาจากคำว่า “Dropping dox”^๒ ที่ใช้อธิบายพฤติกรรมของกลุ่ม Hacker ที่เผยแพร่เอกสารข้อมูลส่วนบุคคลของ Hacker รายอื่น ๆ เพื่อเปิดเผยตัวตนของฝ่ายตรงข้าม และเพื่อให้ผู้ถูกเผยแพร่ข้อมูลถูกคุกคามและได้รับความเสียหาย

พจนานุกรม มหาวิทยาลัย Cambridge ให้คำจำกัดความ Doxing หมายถึง การกระทำที่เป็น การค้นหาหรือเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่นบนพื้นที่อินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับความยินยอม จากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะการเผยแพร่ ชื่อ ที่อยู่ ฯลฯ ที่อาจสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือทำให้บุคคลอื่น ได้รับความเสียหายจากการกระทำดังกล่าว^๓

* บทความนี้เผยแพร่เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

** บุคลากรจัดทำข้อมูลกฎหมาย ฝ่ายอาเซียนและกิจการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ PROTECTION FROM HARASSMENT ACT (CHAPTER 256A)

สืบค้นเมื่อ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ <https://sso.agc.gov.sg/Act/PHA2014>

^๒ What Is Doxing? (And Why Is It So Scary?) HTML.COM

สืบค้นเมื่อ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ <https://html.com/blog/doxing/#ixzz6l3RU8u8Z>

^๓ Cambridge Dictionary - Doxing - the action of finding or publishing private information about someone on the internet without their permission, especially in a way that reveals their name, address, etc.: Doxing may be carried out for law enforcement reasons, as well as being used to harass or victimize people.

More examples

สำหรับสิงคโปร์ กฎหมาย Protection from Harassment Act (POHA) หรือกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองจากการล่วงละเมิด ไม่มีการบัญญัติคำว่า DOXING ไว้ในฉบับทเป็นการเฉพาะ แต่ได้มีข้อบทที่ระบุถึงการกระทำดังกล่าวไว้ ดังนี้

มาตรา ๒ นิยามให้ข้อมูลระบุตัวตน หรือ identity information หมายถึง ข้อมูลใด ๆ ที่สามารถระบุหรือกล่าวอ้างถึงตัวบุคคล อาทิ ชื่อ ที่อยู่ อีเมล หมายเลขโทรศัพท์ วันเดือนปีเกิด หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน หมายเลขหนังสือเดินทาง ลายเซ็น (ไม่ว่าจะเป็นลายมือหรืออิเล็กทรอนิกส์) รหัสผ่าน ภาพถ่ายหรือวิดีโอใด ๆ ที่แสดงถึงบุคคล รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การทำงาน หรือการศึกษาของบุคคล^๔

มาตรา ๓ (c) ห้ามมิให้บุคคลหรือนิติบุคคลกระทำการล่วงละเมิด สร้างความเดือดร้อน หวาดกลัวแก่บุคคลอื่น โดยเจตนา ด้วยวิธีเผยแพร่ข้อมูลระบุตัวตนของบุคคลที่เป็นเป้าหมายหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เป็นเป้าหมาย อันเป็นเหตุให้บุคคลผู้เป็นเป้าหมาย หรือบุคคลอื่นนั้นได้รับความเสียหายจากการกระทำดังกล่าว^๕

อย่างไรก็ดี แม้ไม่มีการบัญญัติคำว่า DOXING ไว้ในฉบับทเป็นการเฉพาะ แต่เอกสารเผยแพร่ของ Ministry of Law สิงคโปร์ ได้กล่าวถึงนิยามของ DOXING หมายถึง การเผยแพร่ข้อมูลที่มีเนื้อหาระบุตัวตน (identity information) ของผู้เสียหายโดยมีเจตนาข่มขู่ คุกคาม หรือล่วงละเมิด และมักถูกมองว่าเป็นส่วนหนึ่งของ Online Vigilantism^๖ ซึ่งเป็นกลไกการลงโทษทางสังคมรูปแบบหนึ่งที่คนไทยอาจรู้จักกันในชื่อ

- Publicly available databases and social media websites can be used for doxing.
- The FBI warned that law enforcement personnel were at risk from doxing and identity theft.
- Online activists are exposing the identities of people photographed at a far-right rally, but this doxing raises questions about privacy and free speech.

สืบค้นเมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/doxing>

^๔ Amendment of section 2 3.—(1) Section 2 of the principal Act is amended — “identity information” means any information that, whether on its own or with other information, identifies or purports to identify an individual, including (but not limited to) any of the following:

- (a) the individual’s name, residential address, email address, telephone number, date of birth, national registration identity card number, passport number, signature (whether handwritten or electronic) or password;
- (b) any photograph or video recording of the individual;
- (c) any information about the individual’s family, employment or education;

^๕ PART 2 OFFENCES - Intentionally causing harassment, alarm or distress

3.—(1) An individual or entity must not, with intent to cause harassment, alarm or distress to another person (called in this section the target person), by any means —

- (a) use any threatening, abusive or insulting words or behaviour;
- (b) make any threatening, abusive or insulting communication; or
- (c) publish any identity information of the target person or a related person of the target person, and as a result causing the target person or any other person (each called in this section the victim) harassment, alarm or distress.

^๖ What is doxing? Publishing a victim’s identity information with the intention to harass, threaten or abuse. Often seen as part of “online vigilantism” campaigns. Ministry of Law Singapore สืบค้นเมื่อ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ https://www.mlaw.gov.sg/files/news/press-releases/2019/04/D_Doxing_General.pdf

การล่าแม่มด หรือศาลเตี้ยทางอินเทอร์เน็ต (Internet Vigilante) ที่เป็นการอาศัยกลุ่มสังคมออนไลน์ลงโทษประณามบุคคลใหญ่เป็นที่อับอายในสังคม ซึ่งถือเป็นการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ (Cyber-bullying) รูปแบบหนึ่ง^๗

๓. สถานการณ์ DOXING ของสิงคโปร์ และการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย Protection from Harassment Act (POHA)

การพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย Protection from Harassment Act (POHA)^๘ ของสิงคโปร์ ได้แสดงเหตุผลความจำเป็นของการเพิ่มเติมบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับ DOXING โดยมีรายละเอียดที่น่าสนใจหลายประการ ดังนี้

ประการแรก แสดงข้อมูลสถานการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน พบว่าทั่วโลกมีการใช้ Google ค้นหาข้อมูลมากกว่า ๕.๕ พันล้านครั้งต่อวัน มีจำนวนประชากรกว่า ๒.๒๗ พันล้านคนใช้งาน Facebook ต่อเดือน และในแต่ละวันมีการเข้าชมวิดีโอผ่าน YouTube ถึง ๕ พันล้านรายการ สำหรับสิงคโปร์อัตราการใช้อินเทอร์เน็ตของคนสิงคโปร์กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ สิงคโปร์ถูกจัดอยู่ลำดับต้น ๆ ของรายงาน Global Inclusive Internet Index ซึ่งเป็นรายงานการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของแต่ละประเทศในระดับโลก

ประการที่สอง ตัวอย่างเหตุการณ์ปัจจุบันที่แสดงถึงพฤติกรรมและผลกระทบจากการ Doxing ในสิงคโปร์ ผู้เขียนขอหยิบยกกล่าวถึงสามกรณี ดังนี้

กรณีแรก มีสาเหตุเกิดจากชายหญิงคนหนึ่งที่ได้ใช้ความรุนแรงโดยการปลุกและใช้คำพูดไม่เหมาะสมต่อชายสูงวัย อายุ ๗๖ ปี ที่ Toa Payoh Hawker Centre โดยมีผู้บันทึกวิดีโอเหตุการณ์ดังกล่าวและนำมาเผยแพร่บน Social Network หลายช่องทาง จนกลายเป็นไวรัล (Viral)^๙ โด่งดัง ทำให้ผู้คนเข้าไปแสดงความคิดเห็นประณามการกระทำดังกล่าวบนสื่อออนไลน์เป็นจำนวนมาก ซึ่งหลังจากที่ชายหญิงดังกล่าวได้เสียค่าปรับตามกฎหมายทั้งสองคนยอมรับว่าการกระทำของตนเป็นเรื่องที่เห็นแก่ตัวและน่าอับอาย ซึ่งพวกเขาพยายามที่จะชดเชยอย่างเต็มที่ พวกเขาได้กล่าวว่าตลอดช่วงที่ผ่านมาตนถูกลงโทษจากสังคม ต้องใช้ชีวิตเหมือนผู้ลี้ภัย ฝ่ายหญิงซึ่งเป็นครูสอนพิเศษเริ่มรู้สึกวิตกกังวลเมื่อต้องอยู่ในที่สาธารณะจนต้องขอรับความช่วยเหลือด้านจิตเวช ฝ่ายชายซึ่งเป็นผู้อำนวยความสะดวกที่ศูนย์การเรียนรู้แห่งหนึ่งกล่าวว่าเขาได้ไปทานอาหารที่เกิดเหตุ

^๗ การล่าแม่มดเป็นการลงโทษจากสังคมต่อคนที่มีพฤติกรรมที่ผิดบรรทัดฐาน ซึ่งมีพื้นฐานมาจากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเกิดความไม่พอใจ รับผิดชอบไม่ได้ จึงแสดงออกด้วยการโพสต์ข้อความ ตอบโต้ ต่อว่า คำทอน นอกจากการแสดงความคิดเห็น มีการนำชื่อจริง นามสกุลจริง ประวัติการศึกษา ชื่อบิดามารดา หมายเลข โทรศัพท์ และรสนิยมส่วนตัวมาเปิดเผยต่อสาธารณะ การรุมประณามด้วยถ้อยคำหยาบคาย การกระทำเหล่านี้ ทำให้ปรากฏการณ์การล่าแม่มด นำมาซึ่งการกระทำที่เกี่ยวเนื่องอีกหลากหลาย อาทิ การใช้ Hate Speech การรังแกทางไซเบอร์ (Cyber Bullying) เป็นต้น การล่าแม่มดออนไลน์นี้เปรียบเสมือนการใช้ศาลเตี้ยทางอินเทอร์เน็ต (Internet Vigilante) และเป็นการรังแกผ่านโลกไซเบอร์รูปแบบหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในสังคม - วาทกรรมแห่งปรากฏการณ์ล่าแม่มด Media - Witch - teracy on Discourse ชีร์จัวช เจนวัชรวิรักษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วารสารอิเล็กทรอนิกส์การรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๑ มกราคม - มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ สืบค้นเมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ https://e-jodil.stou.ac.th/filejodil/17_3_570.pdf

^๘ Second Reading Speech by Senior Minister of State for Law, Mr Edwin Tong on Protection from Harassment (Amendment) Bill. Ministry of Law Singapore สืบค้นเมื่อ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ <https://www.mlaw.gov.sg/news/parliamentary-speeches/second-reading-speech-sms-edwin-tong-poha-amendments>

^๙ viral - very popular and spreading very quickly among a large number of people, especially over the Internet. - Cambridge Dictionary สืบค้นเมื่อ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english-thai/viral>

มีคนจำเขาได้และเริ่มถ่ายภาพ ทำให้ผู้คนโดยรอบมุ่งความสนใจมาที่เขา และเขาเคยถูกเหยียบเท้าขณะต่อแถว โดยรู้ว่าจ้องใจ การต่อแถวรอซื้ออาหารสำหรับพวกเขาเวลานี้กลายเป็นเรื่องที่น่ากังวลอย่างยิ่ง

กรณีที่สอง หญิงสาวชาวสิงคโปร์พบภาพถ่ายของตัวเองบนบล็อก Tumblr ที่มีเนื้อหาลามกอนาจาร หลังจากนั้นได้รับข้อความที่ไม่พึงประสงค์ในลักษณะของ Textual harassment^{๑๐} และพบเห็นชายแปลกหน้า ตามมาที่บ้าน ภายหลังตรวจสอบพบว่าเพื่อนของหญิงสาวดังกล่าวได้ส่งอีเมล ชื่อ รูปถ่าย ที่อยู่ และชื่อโรงเรียน ของเขาไปกว่า ๖๐ สื่อลามก ทำให้หญิงสาวเกิดความกลัวและหวาดระแวงเมื่อต้องออกจากบ้าน

กรณีที่สาม เนื้อหาของกฎหมายฉบับแก้ไข ได้ยกตัวอย่างกรณีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวที่ได้เลิกรักกัน และฝ่ายหนึ่งได้เผยแพร่ข้อความบนสื่อออนไลน์แสดงเนื้อหากล่าวอ้างว่าอีกฝ่ายมีอาการสำส่อนทางเพศ พร้อมเผยแพร่รูปถ่าย หมายเลขโทรศัพท์มือถือ และปิดบังไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามเห็นถึงเนื้อหาการเผยแพร่ดังกล่าว

ประการที่สาม ขณะนี้การเอาผิดสำหรับพฤติกรรม Doxing ของสิงคโปร์ถูกดำเนินคดีโดยบทบัญญัติ ของกฎหมายหลายฉบับ สาระสำคัญของการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย POHA ที่เกี่ยวกับความผิดของพฤติกรรม Doxing ผู้เขียนขอแยกเป็นสองกรณี ดังนี้

กรณีแรก ความผิดสำหรับการเผยแพร่ข้อมูลระบุตัวตนของบุคคลอื่นโดยมีเจตนาให้ผู้นั้นถูกล่วงละเมิด ถูกคุกคาม หรือได้รับความเสียหาย

มาตรา ๓ (c) ^{๑๑} กำหนดให้บุคคลมีความผิดหากได้เผยแพร่ข้อมูลระบุตัวตนของบุคคลอื่น หรือของ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น (related person) ^{๑๒} โดยมีเจตนาให้ผู้นั้นถูกล่วงละเมิด ถูกคุกคาม หรือได้รับความเสียหาย โดยกำหนดโทษปรับ ๕,๐๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์ หรือราว ๑๐๐,๐๐๐ บาท และ/หรือจำคุก ๖ เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากนี้ ยังมีบทบัญญัติเพิ่มโทษสำหรับผู้ใกล้ชิดกับผู้เสียหายที่ได้กระทำความผิดตามมาตรานี้ต่อตัวผู้เสียหายอีกด้วย^{๑๓}

^{๑๐} ปัจจุบันความนิยมในการส่งข้อความทางโทรศัพท์ (texting) ได้ทำให้เกิดคำศัพท์ใหม่ขึ้นอีกคำหนึ่งคือ Textual harassment ซึ่งมาจากคำว่า texting + sexual harassment และมีความหมายว่าการคุกคามด้วยการส่งข้อความซ้ำ ๆ โดยบุคคลที่ไม่พึงปรารถนา ซึ่งเป็นปัญหาที่กำลังแพร่หลายอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะ ในหมู่เด็กวัยรุ่นที่นิยมส่งข้อความทางโทรศัพท์กันเป็นประจำ อีกคำหนึ่งที่มีความหมายเดียวกันกับ Textual harassment คือ text stalking ส่วน text stalker หมายถึง คนที่ส่งข้อความซ้ำ ๆ เป็นประจำถึงผู้ใดผู้หนึ่งจนเป็นการคุกคาม - "English Today" สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผศ. ชลาริพ ชาญชัยฤกษ์

[http://www.culi.chula.ac.th/salc/images/ENG%20Today%20PDF/Eng.-76%20\(Texual%20harassment\).pdf](http://www.culi.chula.ac.th/salc/images/ENG%20Today%20PDF/Eng.-76%20(Texual%20harassment).pdf)

^{๑๑} อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ ๔

^{๑๒} Amendment of section 2 (d) by deleting the definition of “respondent” and substituting the following definitions:

“related person”, in relation to a person, means another person about whose safety or well-being the firstmentioned person would reasonably be expected to be seriously concerned;

^{๑๓} New sections 8B and 8C

11. The principal Act is amended by inserting, immediately after section 8A, the following sections:

“Enhanced penalty for offence against victim in intimate relationship with offender

8B.—(1) This section applies where an offender (A) is convicted of —

(a) an offence under section 3, 4, 5 or 7 that is committed on or after the date of commencement of section 11 of the Protection from Harassment (Amendment) Act 2019 against a victim who was or is in an intimate relationship with A; or

(b) an offence under section 10 that is committed on or after the date of commencement of section 11 of the Protection from Harassment (Amendment) Act 2019 for failure to comply with an order given in respect of a victim of a contravention of section 3, 4, 5 or 7 who was or is in an intimate relationship with A,

and the enhanced penalty under section 8 does not apply to that conviction.

กรณีที่สอง ความผิดสำหรับการเผยแพร่ข้อมูลระบุตัวตนของบุคคลอื่น หรือของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นนั้น (related person) โดยมีเจตนาที่จะอำนวยความสะดวกให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลนั้น ๆ

มาตรา ๕^{๑๔} กำหนดให้บุคคลมีความผิดหากเผยแพร่ข้อมูลระบุตัวตนของบุคคลอื่น หรือของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น (related person) โดยรู้หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาที่จะอำนวยความสะดวกให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลนั้น ซึ่งบทลงโทษสำหรับความผิดนี้มีโทษปรับ ๕,๐๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์ และ/หรือจำคุก ๑๒ เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ การกระทำที่เป็นความผิดตามมาตรา นี้ มีลักษณะของการเป็นผู้สนับสนุนข้อมูลที่มีเจตนาอำนวยความสะดวกให้เกิดความรุนแรงขึ้น อาทิตัวอย่างกรณี นาย A ได้เขียนข้อความบนแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ นาย B ไม่สามารถเข้าถึงได้ โดยมีเนื้อหาเป็นการข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงกับนาย B และได้มีการเขียนข้อความเชิญชวนให้บุคคลอื่นใช้ความรุนแรงต่อนาย B อาทิข้อความ “hunt him down and teach him a lesson” ขณะเดียวกันบุคคลที่สาม หรือ นาย C ได้เข้ามาตอบกลับ (reply) ข้อความของนาย A และนาย C ได้เผยแพร่ที่อยู่อาศัยของนาย B ผู้เสียหาย การกระทำของนาย C แม้ไม่ได้เป็นผู้ก่อเหตุคนแรกแต่เป็นความผิดในฐานะผู้สนับสนุนตามมาตรา นี้^{๑๕}

(2) The court may sentence A to punishment not exceeding twice the maximum punishment that the court could impose for the offence under section 3, 4, 5, 7 or 10 (as the case may be), if at the time of committing the offence A knew or ought reasonably to have known that the victim (B) was or is in an intimate relationship with A.

^{๑๔} Amendment of section 5

6. Section 5 of the principal Act is amended —

(d) by inserting, immediately after subsection (1), the following subsection:

“(1A) An individual or entity must not by any means publish any identity information of another person (called in this subsection the victim) or a related person of the victim, either —

(a) with the intent —

(i) to cause the victim to believe that unlawful violence will be used against the victim or any other person; or

(ii) to facilitate the use of unlawful violence against the victim or any other person; or

(b) knowing or having reasonable cause to believe that it is likely —

(i) to cause the victim to believe that unlawful violence will be used against the victim or any other person; or

(ii) to facilitate the use of unlawful violence against the victim or any other person.”;

(j) by inserting, immediately after subsection (3), the following Illustrations:

“Illustrations

(a) X and Y are classmates. X writes a post with threatening and abusive remarks against Y on a website accessible to all their classmates. X writes a subsequent post on the same website, stating Y’s identity information and stating “Everyone, let’s beat Y up!”. X is guilty of an offence under this section in respect of the subsequent post.

(b) X writes a public post on a social media platform containing threats against Y. X publishes a subsequent public post stating A’s home address and a message “I know where you live”. X is guilty of an offence under this section relating to conduct mentioned in section 5(1A)(a)(i) if X intends the subsequent post to cause Y to believe that violence will be used against A, or an offence under this section relating to conduct mentioned in section 5(1A)(b)(i) if X knows that it is likely that Y will believe that violence will be used against Y as a result of X’s subsequent post.

(c) X writes a post (on a social media platform to which Y does not have access) containing threats of violence against Y and calling others to “hunt him down and teach him a lesson”. B posts Y’s home address in reply to X’s post. B is guilty of an offence under this section.”; and

(k) by deleting the words “or provocation” in the section heading and substituting the words “, provocation or facilitation”.

^{๑๕} PROTECTION FROM HARASSMENT ACT (CHAPTER 256A) - Fear, provocation or facilitation of violence - Illustrations

ข้อสรุปความแตกต่างระหว่างความผิดทั้งสองกรณี พิจารณาจาก “เจตนา” ของผู้กระทำเป็นสำคัญ หากผู้เผยแพร่มีเจตนาละเมิด สร้างความหวาดกลัว หรือความเดือดร้อนแก่ผู้เสียหายล้วนเป็นความผิดตามมาตรา ๓ ขณะเดียวกันหากผู้เผยแพร่ไม่ได้มีเจตนาจะทำให้ผู้เสียหายหวาดกลัวแต่ได้สนับสนุนข้อมูลหรืออำนวยความสะดวกให้เกิดความรุนแรงโดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ได้ว่าการเผยแพร่ของตนมีแนวโน้มให้เกิดความรุนแรงต่อผู้เสียหายก็เพียงพอสำหรับการกระทำที่เป็นความผิดตามมาตรา ๕ แล้ว^{๑๖}

ประการที่สี่ เพื่อความชัดเจน ผู้เขียนขอยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่เป็นการกระทำที่เป็นความผิดและไม่ใช่ความผิดเกี่ยวกับ Doxing ดังนี้

๑. การกระทำที่เป็นความผิด

๑.๑ การเผยแพร่ถ้อยคำที่แสดงความรุนแรงเกี่ยวกับเพศพร้อมด้วยภาพถ่ายและรายละเอียดการติดต่อของบุคคลอื่นเพื่ออำนวยความสะดวกให้เกิดการติดต่อ

๑.๒ การเผยแพร่ข้อมูลระบุตัวตนของบุคคลอื่นในสื่อออนไลน์และสนับสนุนให้เกิดความรุนแรงด้วยถ้อยคำ อาทิ "teach him a lesson"

๑.๓ การเผยแพร่ข้อมูลระบุตัวตนของบุคคลอื่นใน website หรือ comment ที่ผู้อื่นสามารถถูกคุกคามหรือโจมตีได้

๑.๔ การเผยแพร่วิดีโอของบุคคลผู้มีชื่อเสียงโดยมีข้อมูลการติดต่อให้ผู้อื่นติดต่อไปยังบุคคลนั้นได้

๒. การกระทำที่ไม่เป็นความผิด

๒.๑ การเผยแพร่วิดีโอของบุคคลที่ซบถโดยประมาทโดยมีเจตนาเตือนและแบ่งปันตัวอย่างการกระทำที่เป็นอันตรายให้ผู้คนซบถอย่างระมัดระวัง

๒.๒ ให้ข้อมูลระบุตัวตนของบุคคลอื่นเพื่อรับบริการจากหน่วยบริการฉุกเฉิน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐเพื่อดำเนินการที่จำเป็น

๒.๓ การเผยแพร่วิดีโอของบุคคลผู้มีชื่อเสียงในเรื่องที่บุคคลนั้นกำลังถูกตั้งคำถามในประเด็นข้อเท็จจริงที่ได้เผยแพร่เป็นการสาธารณะ

อนึ่ง กรณีดังกล่าวเป็นเพียงตัวอย่างที่ต้องพิจารณาบริบทอื่นประกอบ โดยศาลจะตีความตามกฎหมายและตัดสินจากข้อเท็จจริงเป็นรายกรณี

นอกจากนี้ Ministry of Law Singapore ยังได้เผยแพร่ข้อเสนอแนะการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมทางออนไลน์ที่ดี โดยให้ผู้ใช้ตระหนักถึงการมีความรับผิดชอบต่อการแสดงความคิดเห็น

(c) X writes a post (on a social media platform to which Y does not have access) containing threats of violence against Y and calling others to “hunt him down and teach him a lesson”. B posts Y’s home address in reply to X’s post. B is guilty of an offence under this section.

^{๑๖} Laws and Penalties for Doxing in Singapore (Singapore Legal Advice)

The publisher must have intended to cause harassment, alarm or distress for him to be found guilty of an offence under the amended section 3 of the POHA. In contrast, a publisher can be found guilty of doxing under either section 5 offence even if he did not intend to cause the victim to fear violence, or to facilitate the use of violence against the victim. It is sufficient if the publisher knows, or ought to have known, that his actions are likely to cause this outcome. สืบค้นเมื่อ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

<https://singaporelegaladvice.com/law-articles/laws-penalties-doxing-singapore-examples/>

ของตนเอง การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น หลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็นที่มีเนื้อหาแสดงความรุนแรงต่อผู้อื่น เป็นต้น^{๑๗}

ประการสุดท้าย นอกจากการแก้ไขปัญหา Doxing ในสิงคโปร์ การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าว ส่วนหนึ่งมีความประสงค์เพื่อป้องกันพฤติกรรม Cyber-bullying ที่มีเพิ่มขึ้น โดยมองว่าการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตจะกลายเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่เปลี่ยนสภาพจากการกลั่นแกล้งในสนามเด็กเล่นแบบเดิมไปสู่วัฒนธรรมการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตที่ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตน ไม่มีการเผชิญหน้าทางกายภาพ จึงเป็นการกระทำที่สามารถทำได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว เนื้อหาจากการกลั่นแกล้งที่ไม่เหมาะสมจะถูกเผยแพร่เป็นวงกว้าง มีระยะเวลายาวนาน และอาจถูกใช้เป็นเครื่องมือในการยุ้ง ปลุกปั่น ให้เกิดความรุนแรงในสังคมได้

นอกจากนี้ การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าว ยังได้กำหนดให้จัดตั้งศาล Protection from Harassment Court (PHC) ขึ้นใหม่เป็นการเฉพาะ เพื่อคุ้มครองและจัดการกับปัญหาการคุกคามไม่ว่าจะบนพื้นที่ออนไลน์หรือการถูกคุกคามอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการทางศาลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมีความคล่องตัว ช่วยเหลือให้ผู้เสียหายได้รับการเยียวยาได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น

๔. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความผิด Doxing ของประเทศไทย และบทสรุป

การสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ถือเป็นกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนในปัจจุบัน สำหรับประเทศไทยการเอาผิดกับบุคคลที่เผยแพร่ข้อมูลระบุตัวตนของบุคคลอื่นโดยมีเจตนาร้าย ผู้เขียนขอยกตัวอย่างกฎหมายสามฉบับที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

๑. ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๒๖^{๑๘} มาตรา ๓๒๘^{๑๙} ว่าด้วยการหมิ่นประมาทและหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา และมาตรา ๘๖^{๒๐} ความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนกรณีที่อำนวยความสะดวกสนับสนุนข้อมูลโดยรู้หรือควรรู้ไว้ว่าจะเกิดความรุนแรง

๒. ความผิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐^{๒๑} และมาตรา ๔๒๓^{๒๒} เรื่องความรับผิดเพื่อละเมิด และ

^{๑๗} IS THIS DOXXING? Ministry of Law Singapore https://www.mlaw.gov.sg/files/news/press-releases/2019/04/E_Doxxing_Examples.pdf

^{๑๘} มาตรา ๓๒๖ ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนี้เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๑๙} มาตรา ๓๒๘ ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาทได้กระทำการโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพหรือตัวอักษรที่ทำให้ปรากฏไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แผ่นเสียง หรือสิ่งบันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกอักษร กระทำโดยการกระจายเสียง หรือการกระจายภาพ หรือโดยกระทำการป่าวประกาศด้วยวิธีอื่น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

^{๒๐} มาตรา ๘๖ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด แม้ผู้กระทำความผิดจะมีได้รู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นก็ตาม ผู้นั้นเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่สนับสนุนนั้น

^{๒๑} มาตรา ๔๒๐ ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

^{๒๒} มาตรา ๔๒๓ ผู้ใดกล่าวหรือโฆษณาหรือทำอย่างอื่นซึ่งข้อความอันฝ่าฝืนต่อความจริง เป็นที่เสียหายแก่ชื่อเสียงหรือเกียรติคุณของบุคคลอื่นก็ดี หรือเป็นที่เสียหายแก่ทางทำมาหาได้ หรือทางเจริญของเขาโดยประการอื่นก็ดี ท่านว่าผู้นั้นจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เขาเพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแต่การนั้น แม้ทั้งเมื่อตนมิได้รู้ว่าข้อความนั้นไม่จริง แต่หากควรรู้ก็ได้

ผู้ใดส่งข่าวสารอันตนมิได้รู้ว่าเป็นความไม่จริง หากว่าตนเองหรือผู้รับข่าวสารนั้นมิทางได้เสียโดยชอบในการนั้นด้วยแล้ว ท่านว่าเพียงที่ส่งข่าวสารเช่นนั้นทำให้ผู้นั้นต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่

๓. มาตรา ๑๔^{๒๓} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติความผิดเกี่ยวกับการนำเข้าสู่ข้อมูลอันเป็นเท็จ หลอกหลวง ลามก และมาตรา ๑๖^{๒๔} ความผิดเกี่ยวกับการติดต่อภาพผู้อื่น ที่มีลักษณะการกระทำความผิดเทียบได้กับความผิดตามมาตรา ๓๒๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯ ได้กำหนดอัตราโทษสำหรับการติดต่อภาพผู้อื่นให้ได้รับโทษจำคุกสูงกว่าโทษที่กำหนดในประมวลกฎหมายอาญา และให้ถือว่าได้กระทำความผิดตั้งแต่ขั้นตอนการนำเข้าสู่ข้อมูลโดยไม่ต้องพิจารณาว่าต้องเผยแพร่ให้แก่ประชาชนแล้วหรือไม่ แสดงให้เห็นว่าการที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯ กำหนดความผิดให้ได้รับโทษจำคุกสูงกว่าความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มีเหตุผลพิเศษ เช่น การเผยแพร่ข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ หรือช่องทาง Online จะทำให้เกิดความเสียหายแก่เหยื่อได้มากกว่า

สำหรับสิงคโปร์ ดังที่ทราบกันว่าสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยการพัฒนาทางเทคโนโลยีถูกนำมาเป็นส่วนช่วยในการขับเคลื่อนกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ขณะเดียวกัน เทคโนโลยีได้เป็นอีกหนึ่งช่องทางที่ใช้สำหรับกระทำความผิดหรือการก่ออาชญากรรมรูปแบบใหม่ ๆ ที่เชื่อมโยงกับเทคโนโลยี ดังที่เราพบปัญหาในปัจจุบันเกี่ยวกับการคุกคามทางไซเบอร์ การกระทำความผิดทางเพศ อาทิ การส่งต่อภาพลามกอนาจาร การติดตามทางไซเบอร์ การข่มขู่ว่าจะเผยแพร่ภาพอนาจารของบุคคลอื่น และการ Doxing เป็นต้น การแก้ไขกฎหมาย Protection from Harassment Act

^{๒๓} มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๔ ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) โดยทุจริต หรือโดยหลอกลวง นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือน หรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหาย แก่ประชาชน อันมิใช่การกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา

(๒) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิด ความเสียหายต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคง ในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะของประเทศ หรือก่อให้เกิด ความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

(๓) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคง แห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๔) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(๕) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง (๑) มิได้กระทำต่อประชาชน แต่เป็นการกระทำต่อบุคคลใด บุคคลหนึ่ง ผู้กระทำ ผู้เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้เป็นความผิดอันยอมความได้”

^{๒๔} มาตรา ๑๖ ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติม หรือดัดแปลง ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียหาย ชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อภาพของผู้ตาย และการกระทำนั้นน่าจะทำให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้ตายเสียหาย ชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ผู้กระทำต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์โดยสุจริตอันเป็น การติชมด้วยความเป็นธรรมซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำ ผู้กระทำไม่มีความผิด

ความผิดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองเป็นความผิดอันยอมความได้

ถ้าผู้เสียหายในความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองตายเสียก่อนร้องทุกข์ ให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่าเป็นผู้เสียหาย”

LAW for ASEAN
by the Office of the Council of State of Thailand

(POHA) ของสิงคโปร์ฉบับนี้มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่ผ่านมา แม้จะมีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความชัดเจนของเจตนาของผู้เผยแพร่ข้อมูล และมองว่าข้อมูลระบุตัวตนไม่ควรถูกเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ตไม่ว่าจะมีเจตนาอย่างไรเนื่องจากข้อมูลเหล่านั้นจะยังคงอยู่ตลอดไปและอาจเป็นช่องทางที่สามารถนำไปใช้กระทำผิดได้ในอนาคต อย่างไรก็ตาม การแก้ไขกฎหมายดังกล่าวของสิงคโปร์ถือเป็นความชัดเจนของการกำหนดให้การกระทำในลักษณะ Doxing เป็นความผิดตามกฎหมาย และเป็นผลผลิตของการออกแบบกฎหมายที่รับมือกับแนวโน้มการก่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยี และมีความจำเป็นต้องบังคับใช้มาตรการให้ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นได้ในปัจจุบัน